

Interview

Det postfotografiske billede – når fotografi og krop flyder sammen

Af

Nanna Freja Simonsen

6. september 2018

Valérie Collart: *My Eyes Coldly Stuffed with Silk*, 2018

Del

Digitalisering og teknologisk udvikling har rykket ved fotografiets identitet og gjort det svært at definere, hvad fotografi er. Alligevel mener kurator bag udstillingen *New Tactics – moving in a soft field* på Galleri Image Kirstine Autzen, at fotografiet stadig er et stærkt og magtfuldt medie, som vi skal være varsomme i vores brug af.

info

New Tactics – Moving in a soft field
29 aug - 28 okt 2018

Galleri Image

Kirstine Autzen

Artiklen fortsætter efter annoncen

Annoncering på artmatter.dk

Digitalisering og teknologisk udvikling har rykket ved fotografiets identitet og gjort det svært at definere, hvad fotografi er. Alligevel mener kurator bag udstillingen *New Tactics – moving in a soft field* på Galleri Image Kirstine Autzen, at fotografiet stadig er et stærkt og magtfuldt medie, som vi skal være varsomme i vores brug af.

–Du har kurateret udstillingen *New Tactics – moving in a soft field* på Galleri Image, som er en del af Fotobiennalen 2018. Kan du fortælle os lidt om udstillingen og dine kuratoriske ambitioner?
“*New Tactics* handler om fotografi og om krop og forholder sig til Fotobiennalens tema om ‘det post-fotografiske’. Den handler om kroppe, der bliver til fotografier og også om fotografier, der på en eller anden måde får en krop. De fire kunstnere, Nanna Lysholt Hansen, Valérie Collart, Kristoffer Ørum og Sandra Vaka Olsen, har alle skabt nye værker til udstillingen.

Kirstine Autzen er kurator bag udstillingen *New Tactics – moving in a soft field* på Galleri Image. Pressefoto

Jeg håber, udstillingen kan inspirere til eftertanke og give mulighed for at tænke over, hvordan billeder og billedkultur påvirker vores nærvær og identitet. På grund af den stigende digitalisering har vi sværere ved at fastholde opmærksomhed og mister let interessen.

Jeg tror på, at det er nødvendigt at fokusere på vores evne til at forbinde os til andre. Krop og sanselighed er vigtige dele af at opleve

nærvær og kontakt, og det er en underliggende tematik for mig i kurateringen.”

–Hvorfra opstod inspirationen til udstillingen?

“Jeg har været optaget af fotografi i hybridformer i en del år, men med denne udstilling var jeg helt konkret inspireret af et essay af kunsthistorikeren Geoffrey Batchen. Essayet er fra begyndelsen af 1990’erne og var med til at slå begrebet ’det post-fotografiske’ fast.

Her beskriver Batchen fotografiet som et ’porøst’ medie, der villigt blander sig med andre medier og kan absorbere andre medier ind i sig – nærmest som en svamp eller hudens porer, som både udsondrer og absorberer.

For mig var ordet ’porøst’ spændende, fordi det har så meget materiale i sig – det er et ord, jeg forbinder med fysiske ting, såsom krop, sten og skulptur. Begrebet passede derfor rigtig godt til at tale med kunstnerne om at skabe åbne værker, som også er meget fysisk til stede i udstillingsrummet.”

–Hvad kan publikum så opleve, når udstillingen åbner?

“Man kan opleve store værker, som virkelig indtager rummet, og mindre værker, som går i en ret overraskende dialog med den besøgende.

Nanna Lysholt Hansen har skabt et rumligt værk med inspiration fra antikkens søjlebærerskulpturer, karyatider. Denne inspiration har hun blandet med en del af sin egen praksis, som har med overlevering af viden gennem generationer at gøre. I værket optræder hun selv, og i et andet værk ser vi hendes datter.

Sandra Vaka Olsen har skabt store værker, som er en blanding af digital og analog teknik. Hun smører blandt andet solcreme på lysfølsomt papir i mørkekammeret, men det mest interessante er for mig, hvordan de giver en fortælling om kroppen, der er både nærværende og fraværende på samme tid. Billederne har spor efter en krop, men også en stor tomhed af farve, spor af pixels og tekstilt materiale.”

–Du har allerede været inde på det, men hvad betyder begrebet ‘Det post-fotografiske billede’ egentlig?

“Det post-fotografiske’ opstod som begreb i starten af 1990’erne sammen med det digitale fotografi. Digital teknologi gjorde, at fotografi begyndte at blande sig med andre medier meget direkte – et eksempel, vi kender fra i dag, er smartphonen, som både er telefon, internetforbindelse, notesbog, bankbog og kamera i ét. GIF’er og små animationer, hvor klassiske stillbilledefotografier animeres uden at blive til video, er det andet eksempel.

Nanna Lysholt Hansen: *Dura Mater*. Forside af kunstnerbog, 2018.
Foto: Kevin Malcolm

Det er en meget spændende udvikling, men det betyder også, at det er svært at tale om, hvad fotografi er. Før i tiden forstod vi fotografi

som et lysspor på et negativ af det lys, der reflekteredes fra et objekt foran et kamera. Men i dag kan et billede være lavet fuldstændig i en computer, og alligevel vil man være tilbøjelig til at kalde det et fotografi.”

–Som du selv nævner, er fotografiets identitet svær at definere i dag blandt andet pga. digitaliseringen. Hvordan mener du, at digital teknologi påvirker fotografisk og kamerabaseret kunst?

“Inden for kunsten har digitaliseringen givet flere muligheder og redskaber. Selv når vi taler om opblomstringen af ældre, fotografiske teknikker, er internettet en enorm kilde til viden i dag – for eksempel kan man lære en fotografisk teknik fra 1870 vha. en internetsøgning.

Derudover kan man printe på stort set alt i dag, og vi kan let påvirke digitale filer og sende dem rundt i hele verden. Digital teknologi gør det også lettere at finde kollegiale fællesskaber og starte nye samarbejder, hvilket selvfølgelig betyder rigtig meget for kunstneres karrierer.

Sandra Vaka Olsen: *Towels*, 2018. Fotoserie. Foto: Kevin Malcolm

I forhold til fotografiet er det i dag svært at tale om det som en fast størrelse. Det er uhyggeligt kompliceret og alligevel noget, vi er nødt til at tale om. Man kan sige, at fotografiet er dødt, fordi det er flydt ud i andre medier. Men samtidig står det stærkere end nogensinde – måske af samme grund.

Derfor er det vigtigt at tale om det og den indflydelse, det har på os. Mange kunstnere er ikke så optagede af at afsløre det fotografiske billede som en konstruktion. Det er som om, at vi på godt og ondt har vænnet os til, at alle fotografier er konstruerede. Det er positivt på den måde, at mange kunstnere er mere interesserede i, hvad vi kan skabe med fotografier – nye historier og oplevelser – og måske endda påvirke verden igennem billederne. Som sagt er fotografiet et

magtfuldt og kraftfuldt medie, og vi skal passe godt på, hvordan vi bruger det.”

Relaterede profiler

Kirstine Autzen

Kirstine Autzen har en MFA i fotografi fra HDK Valand og er cand.mag. i Visuel Kultur fra Københavns Universitet.

Relaterede events

New Tactics – Moving in a soft field

29 aug - 28 okt 2018

Galleri Image

📍 Aarhus

Artiklen fortsætter efter annoncen

Annoncering på artmatter.dk

Home

Journal

Guide

Live

Om

Annoncering
Kontakt

Nyhedsbrev

Få tilsendt vores inspirerende nyhedsbrev, hvor vi oplyser om kunstneriske events, ferniseringer, udstillinger.

Email

→ Send

Copyright © 2025 — All rights reserved

